

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี DEVELOPMENT OF PROGRAM FOR ENHANCING LEARNING BEHAVIOR USING ACHIEVEMENT MOTIVATION THEORY AND GOAL SETTING THEORY FOR UNDERGRADUATE STUDENTS

Received: April 28, 2020

Revised: June 18, 2020

Accepted: June 23, 2020

พีชานิกา เพชรสังข์^{1*} อัมพร ม้าคนอง² และดุจเดือน พันธมนาวิน³
Peechanika Pechsung^{1*} Aumporn Makanong² and Duchduen Bhanthumnavin³

^{1,2}คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{1,2}Faculty of Education, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand

³สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

³National Institute of Development Administration, Bangkok 10240, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: kruphingphing@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียน โดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และเพื่อพัฒนาเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 30 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) โปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีหลักการ ดังนี้ 1.1) การกำหนดเป้าหมายด้วยตนเองทำให้เกิดการยอมรับและผูกพันกับเป้าหมาย 1.2) การเชื่อในความพยายามและเชื่อว่าทำได้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการกระทำ 1.3) การวางแผน ทำให้เกิดความพยายามและมุ่งมั่นในการทำให้สำเร็จ และ 1.4) การประเมินตนเอง ทำให้บุคคลใช้ความพยายามกับกลวิธีที่เหมาะสม โดยกิจกรรมการเรียนการสอนในโปรแกรม 5 มีขั้นตอน ดังนี้ การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ คิดและเชื่อในความสามารถและความพยายามของตนเอง วางแผนเพื่อดำเนินการ ทำตามแผนอย่างมุ่งมั่น และประเมินและสะท้อนคิด 2) พฤติกรรมการเรียนที่สอดคล้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมและการวางแผนการเรียน การทำตามหน้าที่ การแสวงหาความรู้และใช้วิชาการ การมีปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น และการตรวจสอบ ประเมินและ

ปรับปรุงการเรียนรู้ ซึ่งประเมินด้วย แบบวัดพฤติกรรมการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน และแบบสอบถามทั่วไป

คำสำคัญ: การพัฒนาโปรแกรม ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย พฤติกรรมการเรียน

Abstract

The purposes of this study were to develop of program for enhancing learning behavior using achievement motivation theory and goal setting theory for undergraduate students and to develop tools for assess learning behavior of undergraduate students. The sample group consisted of 30 undergraduate students who were studying in 2nd year students, English program Phetchaburi Rajabhat University using purposive sampling. The research findings were as follows: 1) The program for enhancing learning behavior using achievement motivation theory and goal setting theory for undergraduate students has the following principles: 1.1) self - determination sets the goals causes acceptance and binding to goals, 1.2) believing in trying and believing that it can be done causing change in actions, 1.3) planning leads to efforts and determination to succeed and 1.4) self - assessment makes people use their efforts with appropriate strategies. There are 5 steps of Learning activities as follows: setting learning goals, thinking and believing in one's own ability and effort, plan for action, follow the plan with determination, and assess and reflect. 2) Learning behaviors that are consistent with the bachelor's degree students consisting of preparation and study planning, fulfillment, knowledge seeking and academic using, interaction and participation with others and checking assess and improve learning. for assessing learning behavior of undergraduate students are the learning behavior tests, the learning behavior observation forms, the learning behavior interview forms, and characteristics questionnaire.

Keywords: Program Development, Achievement Motivation Theory, Goal Setting Theory, Learning Behavior

บทนำ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 – 2564 (Office of the National Economic and Social Development Board, 2016) ก็มุ่งเน้นที่จะปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีความรู้ จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยจะทำการผลักดันให้มีการนำวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ไปใช้ปฏิบัติจนให้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย การทำงานเป็นทีม และรวมถึงการทำงานอย่างกระตือรือร้น ซึ่งสำหรับสถาบันอุดมศึกษา การผลิตบัณฑิตนั้นถือเป็นภารกิจหลัก สาเหตุของการเรียนที่ประสบผลสำเร็จก็คือพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาควรมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม เช่น เลือกใช้พฤติกรรมการเรียนในขณะเรียนที่ถูกต้อง (Maddox, 1965; Richards et al.,

1992) ประกอบด้วย การวางแผนและทำตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ทำงานด้วยความเอาใจใส่และเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีส่วนร่วมในการอภิปรายปัญหาในชั้นเรียน เมื่อมีปัญหาถามหรือปรึกษาอาจารย์หรือค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง (Suedof, 2012; Sukhothai Thammathirat Open University, 2018; Kasetsart University, 2015; Chiang Mai University, 2018; Chanthanon, 2011) หรือพฤติกรรมนอกชั้นเรียน เช่น มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน การทบทวนบทเรียน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรืออ่านหนังสือล่วงหน้า เป็นต้น (Suedof, 2012; Sukhothai Thammathirat Open University, 2018; Kasetsart University, 2015; Chiang Mai University, 2018; Chanthanon, 2011) ที่จะทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จ ผ่านเกณฑ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับการเป็นนักศึกษาครูแล้วควรจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างและสามารถถ่ายทอดไปยังนักเรียนได้ เมื่อพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยพบเห็นถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาครูและสภาพที่เป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน หรือการเป็นตัวอย่างที่ดีของนักศึกษาครู อาทิ เข้าเรียนไม่ตรงเวลา ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น สงสัยยากู้ แต่ไม่กล้าถาม และจะถามเมื่อจบชั้นเรียนแล้ว เมื่อมีโอกาสระดมความคิดเห็น นักศึกษาที่เขียนสรุปมักเป็นผู้ที่ต้องนำเสนอและเป็นผู้ที่นักศึกษาคนอื่น ๆ ไม่บันทึกงานที่ต้องรับผิดชอบ ใช้เทคโนโลยีเพื่อติดต่อกับเพื่อนหรือแอบใช้สมาร์ทโฟนโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ในด้านของสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line หรือ Instagram เป็นต้น (Viphatphumprathes, 2016; Pantapalangura, 2015; Kongrach, 2011; Kaewsupsak, 2011; Suwannachat & Rangkwat, 2012; Naktub, 2018)

ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนจึงเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนา และจากการศึกษาและสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยต่างๆ หนึ่งสิ่งที่เป็นสาเหตุที่สำคัญคือ แรงจูงใจ (Tangkittiphon, 2014) โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จสูง ส่งเสริมการเรียนให้ก้าวหน้าขึ้น โดยจากการศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Atkinson, 1964; McClelland, 1987; Murray, 1938) ผู้วิจัยสามารถสรุปสาระสำคัญของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลคือ ความมุ่งมั่น ความเพียรพยายามของบุคคลที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ที่ต้องการให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ โดยการฝ่าฟันต่อสู้กับอุปสรรค ซึ่งจะทำให้บุคคลรับรู้และมองเหตุการณ์เป็นงานที่ต้องดำเนินการด้วยตนเองให้ดีกว่าเดิมจากมาตรฐานของตนเอง วางแผนถึงวิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ และมีเป้าหมายในงานสำเร็จอย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะกระทำการสิ่งต่างๆ ด้วยความพยายามในระดับสูง ตั้งเป้าหมายในการทำงานที่ไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไป มีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตนเอง และทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้แก่บุคคลสามารถทำได้โดยการให้ความสำคัญกับการจัดให้บุคคลเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นเป็นหมู่คณะ และการฝึกให้คิดวางแผนเป้าหมายที่จะทำให้สำเร็จ พิจารณาสาเหตุของการทำให้สำเร็จและพิจารณาสาเหตุของความล้มเหลวของการไปสู่เป้าหมายนั้น

นอกจากนี้ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตคนเรามีความก้าวหน้า ก็คือ “การตั้งเป้าหมาย” ที่จะนำทางเราไปสู่สิ่งที่เรา “ต้องการจะเป็น” หรือ “ต้องการจะมี” (Santhong, 2013) จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมาย (Bandura, 1986; Dweck & Elliott, 1983; Locke & Latham, 1984) ผู้วิจัยสามารถสรุปสาระสำคัญของทฤษฎีการตั้งเป้าหมายได้ว่า การตั้งเป้าหมายนั้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงความต้องการของบุคคลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งถูกกำหนดเพื่อเปลี่ยนความคิด ความต้องการ ไปสู่การกระทำ ซึ่งการตั้งเป้าหมายที่ดีเป็นกระบวนการตั้งเป้าหมายที่มี

ความเฉพาะเจาะจง มีความยากและท้าทาย ที่บุคคลจะทำให้เป้าหมายนั้นประสบความสำเร็จได้ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย ได้แก่ การที่บุคคลเห็นว่าเป้าหมายนั้นมีความสำคัญ มีความเชื่อในตัวบุคคลว่าสามารถทำให้สำเร็จได้ ยอมรับและเกิดความผูกพันกับเป้าหมาย และมีการสร้างแผนการดำเนินงาน รวมไปถึง การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ของการปฏิบัติงานเป็นส่วนประกอบสำคัญในกระบวนการตั้งเป้าหมาย โดยการเปรียบเทียบผลของการปฏิบัติงานกับเกณฑ์ของเป้าหมายที่กำหนด โดยเมื่อบุคคลมีการประเมินตัดสินความก้าวหน้าและผลการกระทำด้วยตนเอง บุคคลนั้นก็เกิดความพยายามในการทำสิ่งต่างๆ

จากทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายมาพัฒนาโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เนื่องจากหากนักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก็จะทำให้นักศึกษาทำกิจกรรมด้วยความหวังว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทำนั้นสามารถสำเร็จได้ โดยการวางแผน ใช้ความพยายาม และเมื่อเจออุปสรรคต่างๆ ก็จะยอมรับปัญหาและฝ่าฝืนอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น การตั้งเป้าหมาย จะทำให้นักศึกษามองเห็นภาพของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้นักศึกษาใช้ความพยายามไปกับเป้าหมายของตนเอง ซึ่งเป็นเป้าหมายที่นักศึกษาดำเนินด้วยตนเอง นอกจากนี้ การตั้งเป้าหมายจะเป็นจุดเริ่มต้นของความอดทน ความขยัน ความตั้งใจ ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่นักศึกษาแสดงออกไม่ว่าจะเป็นการเตรียมตัวก่อนเข้าชั้นเรียน การวางแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือการวางแผนการอ่านหนังสือ และเมื่อพบปัญหาในการอ่าน นักศึกษาก็จะแสดงออกถึงการศึกษาเพิ่มเติม โดยการถามจากผู้รู้ ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์หรือเพื่อนๆ ทั้งในชั้นเรียนเดียวกันหรือต่างชั้นเรียน เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดี เพื่อในอนาคตจะนำพฤติกรรมการเรียนที่ดีไปปรับใช้กับการทำงาน เป็นแบบอย่างที่ดี รวมไปถึงนำไปปลูกฝังและถ่ายทอดให้กับผู้อื่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อพัฒนาเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ

วัตถุประสงค์ เนื้อหาของ การดำเนินการใช้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของโปรแกรม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย และผู้วิจัยสรุปสาระสำคัญของทฤษฎีได้

สาระสำคัญของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964); McClelland (1987) และ Murray (1938)

- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ของบุคคลคือ ความมุ่งมั่น ความเพียรพยายามของบุคคลที่จะกระทำการต่าง ๆ ที่ต้องการให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ โดยการฝ่าฟัน ต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ

- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทำให้บุคคลรับรู้และมองเหตุการณ์ต่างๆ เป็นงานที่ต้องดำเนินการด้วยตนเองให้ดีกว่าเดิมจากมาตรฐานของตนเอง วางแผนถึงวิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ และมีเป้าหมายให้งานสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

- บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะกระทำการต่างๆ ด้วยความพยายามในระดับสูง ตั้งเป้าหมายในการทำงานที่ไม่ง่ายและไม่ยากจนเกินไป มีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตนเองและทรัพยากรที่มีอยู่

- การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้แกบุคคลสามารถทำได้โดยการความสำคัญของการจัดให้บุคคลเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นเป็นหมู่คณะ และการฝึกให้คิดวางแผนเป้าหมายที่จะทำให้สำเร็จ พิจารณาสาเหตุของการทำให้สำเร็จและพิจารณาสาเหตุของความล้มเหลวของการไปสู่เป้าหมายนั้น

สาระสำคัญของทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายของ Bandura (1986); Dweck and Elliott (1983) และ Locke and Latham (1990)

- เป้าหมาย เป็นสิ่งที่แสดงถึงความต้องการของบุคคลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งถูกกำหนดเพื่อเปลี่ยนความคิด ความต้องการ ไปสู่การกระทำ

- การตั้งเป้าหมายที่ดีเป็นกระบวนการตั้งเป้าหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง มีความยากและท้าทายที่บุคคลจะทำให้เป้าหมายนั้นประสบความสำเร็จได้

- ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมาย ได้แก่ การที่บุคคลเห็นว่าเป้าหมายนั้นมีความสำคัญ มีความเชื่อในตัวเองคิดว่าสามารถทำให้สำเร็จได้ ยอมรับและเกิดความผูกพันกับเป้าหมาย และมีการสร้างแผนการดำเนินงาน

- การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ของการปฏิบัติงานเป็นส่วนประกอบสำคัญในกระบวนการตั้งเป้าหมาย โดยการเปรียบเทียบผลของการปฏิบัติงานกับเกณฑ์ของเป้าหมายที่กำหนด โดยเมื่อบุคคลมีการประเมินตัดสินความก้าวหน้าและผลการกระทำด้วยตนเอง บุคคลนั้นก็จะเกิดความพยายามในการทำสิ่งต่างๆ

2. ผู้วิจัยนำสาระสำคัญของทั้งสองทฤษฎีมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาหลักการของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยนำหลักการที่ผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายมาวิเคราะห์ร่วมกันและสังเคราะห์เชื่อมโยงทฤษฎีและแนวคิด เพื่อพัฒนาหลักการของโปรแกรมที่มีวัตถุประสงค์ของโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกรเรียนสำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรี ดังภาพ 1

4. กำหนดการดำเนินการใช้โปรแกรมโดยนำหลักการของโปรแกรมมาวิเคราะห์เพื่อเสนอขั้นตอนของโปรแกรม ทำให้ขั้นตอนของโปรแกรมที่มาจากทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 2) คิดและเชื่อในความสามารถและความพยายามของตนเอง 3) วางแผนเพื่อดำเนินการ 4) ทำตามแผนอย่างมุ่งมั่น และ 5) ประเมินและสะท้อนคิด ดังภาพ 2 และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลโปรแกรม ตามลำดับ

5. การตรวจสอบคุณภาพของโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนและเอกสารประกอบโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น โดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ

ระยะที่ 2 การนำโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 2 สัปดาห์ๆ ละ 1 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในสภาพการเรียนการสอนจริง แล้วนำผลจากการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมที่พัฒนายิ่งขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ผลการทดลองใช้โปรแกรม พบว่า

ในขั้นที่ 1 กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ นักศึกษายังไม่สามารถกำหนดเป้าหมายได้ชัดเจน ในส่วนของขั้นที่ 2 คิดและเชื่อในความสามารถและความพยายามของตนเอง ผู้วิจัย พบว่า ผู้วิจัยยังไม่สามารถเชื่อมโยงขั้นตอนที่ 2 กับขั้นตอนที่ 1 ได้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้ ในขั้นตอนที่ 3 วางแผนเพื่อดำเนินการ นักศึกษาจะเพียงกำหนดว่าจะทำอะไร แต่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนที่นักศึกษาจะต้องทำให้สำเร็จ สำหรับในขั้นที่ 4 ทำตามแผนอย่างมุ่งมั่น นักศึกษายังไม่สามารถคิดถึงปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จและความล้มเหลวได้อย่างครอบคลุม และในขั้นตอนที่ 5 ประเมินและสะท้อนคตินั้น นักศึกษามักไม่เขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองต่อผลที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขในขั้นตอนที่ 1 โดยการยกตัวอย่างเพิ่มเติม เพื่อให้ให้นักศึกษาเห็นถึงลักษณะของเป้าหมายที่มีความชัดเจน มีความท้าทายความสามารถของตนเอง มีการกำหนดระยะเวลาที่จะทำให้สำเร็จ สามารถวัดและประเมินได้ ส่วนในขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยพูดเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป้าหมายที่นักศึกษาได้ตั้งขึ้นนั้น ถ้านักศึกษาเชื่อในความสามารถและความพยายามของตนเองแล้ว เป้าหมายที่ตั้งไว้ก็สามารถสำเร็จได้ สำหรับขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยยกตัวอย่างการวางแผนใน 2 ลักษณะ เพื่อให้ให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างของการวางแผนที่มีขั้นตอน รายละเอียดที่ชัดเจนว่าเป็นอย่างไรและจะมีประโยชน์กับนักศึกษาอย่างไร

ภาพ 1 ผลการพัฒนาหลักการของโปรแกรม

ภาพ 2 ขั้นตอนของโปรแกรม

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองมาปรับปรุงโปรแกรมและเป็นแนวทางในการนำโปรแกรมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้การประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้การประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนจากมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 25561 (Ministry of Education, 2018) และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 (Office of the Higher Education Commission, 2009) แล้วผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบพฤติกรรมของนักศึกษา และเนื่องจากเป็นพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือศึกษาศาสตรบัณฑิต ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนจากมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (The Teachers' Council of Thailand, 2013) และนักวิชาการและงานวิจัยต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบพฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน ซึ่งพฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การเตรียมความพร้อมและการวางแผนการเรียน การทำตามหน้าที่ การแสวงหาความรู้และใช้วิชาการ การมีปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น และการตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงการเรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจนและสามารถวัดได้ และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการทำงานที่สัมพันธ์กับตนเอง ผู้อื่น และหลักสูตร

2. ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการประเมินพฤติกรรมการเรียน กำหนดจุดมุ่งหมายของเครื่องมือแต่ละฉบับ ออกแบบการทดสอบโดยการสร้างผังข้อสอบที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมการเรียน เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่า เพื่อให้นักศึกษารายงานตนเอง 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน 3) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสนับสนุนในการประเมินพฤติกรรมการเรียน และ 4) แบบสอบถามทั่วไป เพื่อสอบถามข้อมูลลักษณะชีวสังคมภูมิหลังของนักศึกษา

3. ตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ

ระยะที่ 2 การทดลองเครื่องมือเบื้องต้น (Try Out) ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 240 ข้อ ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนทั้ง 5 ด้าน ไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตรบัณฑิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่นักศึกษาเอกคณิตศาสตร์ จำนวน 40 คน โดยแบ่งการนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง ครั้งละ 120 ข้อ เพื่อให้ได้ผลที่ตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษามากที่สุดและนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัดพฤติกรรมการเรียนโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีเกณฑ์ความเที่ยงตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไปพร้อมกับหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยมีเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป หลังจากนั้นผู้วิจัยคัดเลือกแบบวัดที่เป็นไปตามเกณฑ์จำนวน 160 ข้อ เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

โปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา การดำเนินการใช้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของโปรแกรม ซึ่งมีหลักการ 4 ประการ ได้แก่ 1) หลักการกำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง 2) หลักการรับรู้ความสามารถของตนเองและการเชื่อมั่นว่าตนทำได้ 3) หลักการวางแผนการทำงาน 4) หลักการประเมินตนเอง โดยมุ่งเน้นพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 2) คิดและเชื่อในความสามารถและความพยายามของตนเอง 3) วางแผนเพื่อดำเนินการ 4) ทำตามแผนอย่างมุ่งมั่น และ 5) ประเมินและสะท้อนคิด เนื้อหาที่ใช้ในโปรแกรม คือ การพัฒนาหลักสูตร โดยมีการดำเนินการใช้โปรแกรม 3 ระยะ ได้แก่ ก่อน ระหว่าง และหลังใช้โปรแกรม ซึ่งในการประเมินผลโปรแกรมประเมินจากการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาทั้งก่อน ระหว่างและหลังได้รับโปรแกรม ซึ่งจากการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า องค์ประกอบของโปรแกรมมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด

2. ผลการพัฒนาเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ผลจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปพฤติกรรมการเรียนที่สอดคล้องกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือศึกษาศาสตรบัณฑิตได้ 5 ด้าน ได้แก่ การเตรียมความพร้อมและการวางแผนการเรียน การทำตามหน้าที่ การแสวงหาความรู้และใช้วิชาการ การมีปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น และการตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงการเรียน

เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย 4 ฉบับ ดังนี้

1) แบบวัดพฤติกรรมการเรียน ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยแบ่งเป็นจำนวนด้านละ 24 32 40 40 และ 24 ข้อ ตามลำดับรวมทั้งสิ้น 160 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนรวมค่า โดยแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” ได้ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ได้ 1 คะแนน ถ้าข้อความทางลบได้คะแนนกลับกัน ซึ่งลักษณะนี้จะเป็นมาตรแบบปรวิสัยและอยู่ในระดับ Interval Scale โดยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97 และมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม มีค่า 0.20 – 0.66

2) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำตอบเชิงอธิบาย

3) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยเติมคำตอบเชิงอธิบาย

4) แบบสอบถามทั่วไป ซึ่งเป็นการสอบถามถึงลักษณะชีวสังคมภูมิหลังของนักศึกษา โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์แล้วพบถึงความแตกต่างของลักษณะชีวสังคมภูมิหลังของนักศึกษาในประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้อง ลำดับพี่น้อง รายได้ การทำงานพิเศษ ที่พักอาศัย เกรดเฉลี่ย อาชีพเมื่อเรียนจบ อาชีพของผู้ปกครองและระดับการศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครอบครัว

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลโปรแกรม ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นการอภิปรายผลการวิจัยที่น่าสนใจ ดังนี้

1. โปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นโปรแกรมที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่แสดงออกทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน โดยมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา การดำเนินการใช้ กิจกรรม การเรียนการสอน และการประเมินผลของโปรแกรม โดยเกิดจากการบูรณาการทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญของแต่ละทฤษฎี แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อพัฒนาหลักการของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรี และผู้วิจัยได้นำหลักการของโปรแกรมมาพัฒนาเป็นขั้นตอนของโปรแกรม เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาทำให้ผู้วิจัยมั่นใจได้ว่า โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนั้นมีขั้นตอนทุกขั้นตอนที่เกิดจากการบูรณาการจากทฤษฎีดังกล่าว และเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การดำเนินการใช้โปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียน โดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับผู้เรียนระดับปริญญาตรี มีขั้นตอนที่ถูกพัฒนาขึ้นมา โดยมีจุดประสงค์เฉพาะ คือ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระหว่างร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนของโปรแกรม ซึ่งสอดคล้องกับ lamsupasit (2013) และ Chaiyapan (2014) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมต่างๆ เกิดจากการการเรียนรู้ ดังนั้น พฤติกรรมต่างๆ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมหรือการจัดสภาพแวดล้อมใหม่ที่เหมาะสม และจากขั้นตอนทั้ง 5 ของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเป็นขั้นตอนที่ความชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้จริง และทุกขั้นตอนมีความต่อเนื่องกัน ซึ่งเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางปัญญา โดยนักศึกษาได้เรียนรู้และเห็นประโยชน์จากพฤติกรรมการเรียนที่ดี สอดคล้องกับ Bandura (1986) ที่จะเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมบุคคลเป็นอย่างมาก ซึ่งจากแนวคิดนี้ Curley et al. (1986) นำมาเป็นพื้นฐานในการจัดการตนเอง เพราะการจัดการตนเองนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางปัญญาแล้ว ดังนั้น จึงควรจัดกระบวนการเพื่อฝึกให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทางปัญญา ซึ่งจะทำให้พฤติกรรมของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปด้วย สามารถเริ่มต้นทำได้โดยการกำหนดเป้าหมาย การตั้งเป้าหมายบุคคลอาจจะเป็นผู้กำหนดเองหรือให้บุคคลกำหนดให้ได้เช่นกัน (Kazdin, 1987) ซึ่ง Li and Shieh (2016) ศึกษาผลของการตั้งเป้าหมายที่มีต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในไต้หวันและจีนแผ่นดินใหญ่เป็นกลุ่ม 500 คน พบว่าการตั้งเป้าหมายที่หลากหลายมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียน แต่เพื่อให้เกิดผลดีในการจัดการตนเอง บุคคลควรจะต้องตั้งเป้าหมายด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจและสามารถนำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ Bandura (1986) ได้เสนอว่า การตั้งเป้าหมายของบุคคล ควรจะต้องตั้งเป้าหมายให้เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มิฉะนั้นจะทำให้เกิดผลข้างเคียงขึ้นได้ ถ้าต่ำกว่าความสามารถตนเองก็จะทำให้บุคคลขาด

แรงจูงใจ ในทางตรงกันข้ามถ้าตั้งไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้เกิดความท้อแท้ นอกจากนี้ Locke and Latham (1984) เสนอว่า ความรู้สึกเชื่อมั่นถึงความสามารถของตนเองนั้นมีส่วนสำคัญมากที่จะรักษาความผูกพันต่อเป้าหมายของแต่ละบุคคล เป็นความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเองว่าตนเองจะสามารถที่จะปฏิบัติพฤติกรรมเป้าหมายได้สำเร็จ แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่มีอุปสรรค (Marcus et al., 1990) อีกทั้ง Kraissit (1999) ได้กล่าวว่า การกำกับตน เป็นเทคนิคในการพัฒนาตน เป็นการกำกับพฤติกรรมของตน การกำกับตนประกอบด้วย มาตรฐานของพฤติกรรม ความรู้สึกต่อพฤติกรรมและการเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรม 2 อย่าง และเมื่อใดมีความรู้สึกว่าการพัฒนานั้นไม่เหมาะสม การปรับพฤติกรรมโดยวิธีการกำกับตนเองก็จะเกิดขึ้น และยังกล่าวอีกว่า เทคนิคในการพัฒนาตนต้องมีการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย มีการวางแผนและการประเมินผลตลอดจนมีการเสริมแรง ซึ่งสอดคล้องกับ Robert and Hall (as cited in Locke and Latham, 1990) ที่กล่าวว่า การสะท้อนผลกลับจะทำให้บุคคลที่มีการรับรู้ในความสามารถของตนเองสูงมีความพยายามในการทำให้ดีขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ นั้น โดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนรู้ และแบบสอบถามทั่วไปนั้นสามารถวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์เนื่องจากการกำหนดนิยามของพฤติกรรมการเรียนรู้ กำหนดจุดมุ่งหมายของเครื่องมือแต่ละฉบับ ออกแบบการทดสอบโดยการสร้างผังข้อสอบ รวมทั้งมีการหาคุณภาพของเครื่องมือแต่ละฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับ Kaemkate (2008) นอกจากนี้ การใช้วิธีการวัดที่หลากหลายก็เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแสดงความสัมพันธ์และสนับสนุนกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Bhanthumnavin (2007) ที่กล่าวว่า ถ้าใช้การรายงานโดยตนเองแล้ว ควรใช้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเดียวกันจากแหล่งอื่นมาเปรียบเทียบหรือหาความสัมพันธ์ จะทำให้เกิดความมั่นใจในข้อมูลจากการวิจัยนั้นได้มากขึ้นด้วยวิธีวัดลักษณะหนึ่งในหลายแง่มุม โดยใช้หลายวิธีการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sagunee (2016) ที่ได้วัดพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ นอกจากนี้ แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้นเป็นแบบมาตรประเมินรวมค่า โดยให้ผู้ตอบรายงานตนเอง มีการใช้เส้น (หน่วย) ที่ยาวเท่ากัน และมีคำอธิบายประกอบแต่ละเส้น (หน่วย) และนำไปใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ย สอดคล้องกับ Bhanthumnavin (2007) ที่กล่าวว่า “มาตรประเมิน” นี้จะมีลักษณะเป็นมาตรแบบปรวิสัย (Objective Scale) ซึ่งทำให้นักวิจัยเมื่อนำข้อมูลจากการวัดในลักษณะนี้ไปใช้เป็นตัวแปรตามจะสามารถใช้สถิติแบบ Parametric ได้โดยไม่ผิดกติกา และจากแบบวัดพฤติกรรม การเรียนรู้ที่มีมาตร 6 หน่วย ทำให้ผู้วิจัยได้คำตอบที่ละเอียดมากยิ่งขึ้นโดยผู้เรียนจะไม่สามารถเลือกคำตอบในระดับกลาง มาตร ซึ่งเหมาะกับผู้ที่ตอบที่มีความสามารถในการอ่านข้อความได้คล่องแคล่วและเข้าใจได้ง่ายด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีผู้อธิบายข้อความ สอดคล้องกับ Bhanthumnavin (2007) ที่กล่าวว่า ผู้ใช้มาตร 6 หน่วยขึ้นไป ต้องเป็นผู้มีความสามารถคิดแยกแยะในเชิงปริมาณที่ละเอียด มีใช้ตอบได้อย่างหยاب ๆ แต่เพียงว่า “จริง” กับ “ไม่จริง” แต่สามารถให้คำตอบว่า “จริง” ในเชิงปริมาณในระดับต่างๆ ได้ด้วย เช่น “ค่อนข้างจริง” “จริง” และ “จริงที่สุด”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องศึกษาบทบาทในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยผู้สอนสามารถนำทั้ง 5 ขั้นตอนไปใช้ โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปทีละขั้นตอน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งที่ใดที่ไม่สามารถจัดได้ครบทั้ง 5 ขั้นตอน ผู้สอนควรคำนึงถึงความต่อเนื่องและความสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน โดยผู้สอนอาจต้องมีการทบทวนในแต่ละขั้นให้ผู้เรียนอีกครั้งและดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นต่อไปของโปรแกรมต่อไปได้ในการสอนครั้งถัดไป

1.2 โปรแกรมนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาต่างๆ ในระดับปริญญาตรีได้

1.3 การนำแบบวัดพฤติกรรมการเรียนไปใช้สำหรับการประเมินผลโปรแกรม ควรจัดการควบคุมวิธีการตอบในลักษณะต่างๆ เช่น บางคนมักตอบว่า “จริง” โดยไม่ได้พิจารณาถึงพฤติกรรมของตนเอง หรือควรมีผู้เรียนให้ระมัดระวังการเกิดข้อผิดพลาดเหล่านี้ก่อนที่จะให้ตอบแบบวัดพฤติกรรมการเรียน และเนื่องจากแบบวัดพฤติกรรมกรรมการเรียนฉบับหนึ่งนั้นประกอบด้วยแบบวัดพฤติกรรมการเรียนทั้ง 5 ด้าน จำนวน 160 ข้อ ซึ่งการนำแบบวัดพฤติกรรมการเรียนไปใช้นั้น ควรมีการวัดพฤติกรรมการเรียนโดยแบ่งออกเป็นการวัดจำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ 80 ข้อ เนื่องจากจำนวนข้อในแบบวัดไม่มากจนเกินไป ทำให้นักศึกษาตั้งใจทำแบบวัดและส่งผลให้ได้คำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมเรียนของนักศึกษามากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเป็นโปรแกรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตและศึกษาศาสตรบัณฑิตเท่านั้น ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการส่งเสริมพฤติกรรมเรียนให้ครอบคลุมนักศึกษาทุกคณะ เช่น นำโปรแกรมไปใช้ในรายวิชาเลือกที่มีนักศึกษาจากต่างคณะ

2.2 ในการเก็บข้อมูลลักษณะชีวสังคมภูมิหลังของนักศึกษา ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะในประเด็นที่มีความแตกต่างกันในกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ รายได้ การทำงานพิเศษ ที่พักอาศัย เกรดเฉลี่ย อาชีพเมื่อเรียนจบ อาชีพของผู้ปกครองและระดับการศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครอบครัว ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปเมื่อมีการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยควรศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะชีวสังคมภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีลักษณะชีวสังคมภูมิหลังที่แตกต่างกัน

References

- Atkinson, J. W. (1964). *An introduction to motivation*. Nostrand: Princeton.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Bhanthumnavin, D. (2007). Pros and Cons of summated rating method with self-report. *Social Development Journal*, 9(2), 94 - 117. [in Thai]
- Chaiyapan, M. (2014). Psychology: Theory concept in a study of behavioral modification in the classroom. *Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences*, 1(1), 21 - 33. [in Thai]
- Chanthanon, S. (2011). *Learning and teaching activities that are student-centered*. Retrieved June 20, 2019, from http://cms.srivikom.ac.th/svk_forum/index.php?topic=3912.0 [in Thai]
- Chiang Mai University. (2018). *How to study successfully*. Retrieved from <https://www.uniserv.cmu.ac.th/> [in Thai]
- Curley, S. P., Yates, J. F., & Abrams, R. A. (1986). Psychological sources of ambiguity avoidance. *Organizational behavior and human decision processes*, 38(2), 230-256.
- Dweck, C. S., & Elliott, E. S. (1983). Achievement Motivation. In P. H. Mussen (Gen. Ed.), & E. M. Hetherington (Ed.), *Handbook of Child Psychology* (Vol. 4, pp. 643-691). New York: Wiley.
- Iamsupasit, S. (2013). *Theory and techniques of behavior modification* (8th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Kaemkate, W. (2008). *Research methodology in behavioral science* (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Kaewsupsak, S. (2011). *Thai student behavior! Is that correct?* Retrieved from <http://oknation.nationtv.tv/blog/hrdeverywhere/2011/04/12/entry-1> [in Thai]
- Kasetsart University. (2015). *Study recommendations*. Retrieved from <https://eduserv.ku.ac.th/> [in Thai]
- Kazdin, A. E. (1987). Treatment of antisocial behavior in children: Current status and future directions. *Psychological bulletin*, 102(2), 187-203. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.102.2.187>
- Kongrach, P. (2011). *The study of teenager's behaviors in using social networking sites (SNSs) in Thailand: A case study of Facebook* (Master thesis). Bangkok: Thammasat University. [in Thai]
- Kraisit, P. (1999). *Self development*. Ratchaburi: Muban Chombueng Rajabhat Institute. [in Thai]

- Li, J., & Shieh, C. (2016). A Study on the Effects of Multiple Goal Orientation on Learning Motivation and Learning Behaviors. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 12, 161-172.
- Locke, E. A., & Latham, G. P. (1984). *Goal setting: A motivational technique that works!* Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Locke, E. A., & Latham, G. P. (1990). *A theory of goal setting and task performance*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Maddox, G. (1965). Fact and artifact: Evidence bearing on disengagement theory from the Duke longitudinal study. *Human Development*, 8, 117-130.
- Marcus, M. D., Wing, R. R., Ewing, L., Kern, E., Gooding, W., & McDermott, M. (1990). Psychiatric disorders among obese binge eaters. *International Journal of Eating Disorders*, 9(1), 69-77.
- McClelland, D. C. (1987). Characteristics of successful entrepreneurs. *The Journal of Creative Behavior*, 21(3), 219-233.
- Ministry of Education. (2018). *Notification of the Ministry of Education on standards of fertility education 2018*. Retrieved from <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/E/199/T19.PDF> [in Thai]
- Murray, H. A. (1938). *Exploration in personality*. New York: Oxford University Press.
- Naktub, A. (2018). *Action research for school of personnel continuing development, Faculty of Education, Chulalongkorn University*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Office of the Higher Education Commission. (2009). *National Higher Education Qualifications Framework 2009*. Bangkok: Office of the Higher Education Commission. [in Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2016). *Twelfth National Economic and Social Development Plan 2017 - 2021*. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Board. [in Thai]
- Pantapalangura, P. (2015). *Believe it or not our behavior and habits affect our own future*. Retrieved from <https://prakal.wordpress.com/author/prakal/> [in Thai]
- Richards, J. C., Platt, J., & Platt, H. (1992). *Longman dictionary of language teaching and applied linguistics*. London: Longman.
- Santhong, N. (2013). *Setting goals and motivation*. Retrieved from <https://www.prosofthcm.com/Article/Detail/15734> [in Thai]

- Sagunee, N. (2016). *Development of attitude, achievement motivation and mathematics learning behavior of ninth grade students by using activity-based instruction* (Master thesis). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Suedof, T. (2012). *How to learn successfully*. Retrieved January 2, 2019, from <https://www.tcs.or.th/youth-tips-and-tricks/281> [in Thai]
- Sukhothai Thammathirat Open University. (2018). *Studying for success in Sukhothai Thammathira University*. Retrieved from https://www.stou.ac.th/Offices/Oes/OesPage/_center/Education%20services.html [in Thai]
- Suwannachat, S., & Rangawat, W. (2012). Problems and needs of students project for additional professional nurses to solve problems in southern border provinces. *The Journal of Boromarajonani College of Nursing, Nakhon Ratchasima*, 18(2), 20-33. [in Thai]
- Tangkittiphon, J. (2014). *General psychology* (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- The Teachers' Council of Thailand. (2013). *The Teachers Council of Thailand rules on professional standards and the code of ethics 2013*. Bangkok: The Teachers' Council of Thailand. [in Thai]
- Viphatphumprathes, T. (2016). In-class Smartphone usage behaviors among Dhurakij Pundit University students. *Suthiparithat Journal*, 30(95), 48-58. [in Thai]